

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319200602
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4319200602.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci starostlivosti o mal. K. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, dieťa rodičov: matka F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., J. X a otec K., zastúpený JUDr. Ing. Kristínou Vajlikovou, advokátkou a konateľkou Advokátskej kancelárie JUDr. Borsosová & JUDr. Ing. Vajliková, s.r.o., so sídlom Ul. Biskupa Királya č.6, Komárno, IČO:47 251 395, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 10P/35/2019-172 zo dňa 14. novembra 2019,takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh otca zo dňa 12.02.2019. ktorým sa domáhal zníženia výživného na maloletého K. Z. nar. XX.XX.XXXX zo sumy 130 eur na sumu 40 eur mesačne O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine a ust. § 52 CMP, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti je treba ako nedôvodný zamietnuť. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na obsah návrhu zo dňa 12.09.2019, ktorým sa otec domáhal zníženia výživného na maloletého syna, zo sumy 130,- eur na sumu 40,- eur mesačne s účinnosťou od 12.11.2018. Otec dôvodil tým, že od poslednej úpravy výživného vykonanej rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 08.08.2018, č. k. 2P/64/2016-348, sa mu výrazne zmenili finančné pomery v dôsledku jeho poklesu príjmu. V čase pôvodného rozhodnutia bol zamestnaný vo firme V. B., kde dosahoval príjem okolo 900 eur mesačne, ale z rodinných a aj zdravotných dôvodov skončil tento pracovný pomer k 31.12.2018 dohodou. Od januára 2019 je zamestnaný na polovičný pracovný úväzok s hrubým príjmom 260 eur mesačne, z čoho nie je schopný platiť určené výživné. Má psychické problémy hlavne preto, že sa súdi ohľadne syna a jeho návrhu nebolo vyhovené, súd prvej inštancie ho terorizoval a odvolací súd všetky jeho žiadosti zamietal. V súvislosti so svojou diagnózou nikdy nežiadal o invalidný dôchodok. Mal aj rodinné problémy, ale k tým sa nechce vyjadrovať. Dôvod, prečo skončil pracovný pomer v Bratislave bola tiež skutočnosť, že býval na ubytovni, a tam neboli podmienky, aby sa so synom stretával. Síce má byť v A., ale v ňom nebýva, tento byt nemá kúrenie a platí hypotéku. Tiež spláca pôžičky, ktoré si zobral na rekonštrukciu bytu. V súčasnosti mu finančne pomáhajú známi a kamaráti. Tiež mal výdavky s exekúciou, nakoľko neplatil zvýšené výživné. Keďže má plnoletú dcéru, ktorej tiež platí výživné má za to, že zvýšením výživného k synovi bola dcéra ukrátená, keďže je vysokoškoláčka a má vyššie výdavky ako mal. syn, preto chce aby výživné bolo určené na obe deti rovnako So synom sa stretáva, keď

je u neho zakúpi mu ošatenie, školské pomôcky. Na účet si vkladá peniaze, ktoré mu dajú kamaráti, chodí si brigádnicke privyrobiť každý víkend, ale nevie koľko zarobí, keďže to závisí od náročnosti práce. Záverom zotrval na návrhu s tým, že nemá dôvod matke dieťaťa platiť vyššie výživné.

1.2 V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že o výške výživného zo strany otca bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 08.08.2018, č. k. 2P/64/2016-348, kedy výživné bolo zvýšené zo sumy 60 eur na sumu 100 Eur mesačne od 20.05.2016 a od 01.12.2017 na sumu 130 eur. mesačne. Zaostané výživného za obdobie od 20.05.2016 do 08.08.2018 vo výške 1.265,80 Eur súd povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 50 eur popri bežnom výživnom, pod stratou výhody splátok. Návrh otca na zmenu umiestnenia mal. dieťaťa, zníženie výživného a zmenu úpravy styku súd zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2018. V tom čase matka poberala dávky v hmotnej núdzi 101,20 eur; invalidný dôchodok 83,20 eur a rodinné prídavky 23,68 eur. So synom bývali v podnájme, za ktorý mesačne uhrádzala 92,80 eur, nájom 62 eur, elektrinu 12 eur, štvrťročne platila za vodu 52,68 eur a komunálny odpad 12,37 eur. Tiež mesačne uhrádzala pôžičku vo výške 54 eur. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemala. Otec bol zamestnaný v spoločnosti Volkswagen, kde dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 968,30 eur. Bol vlastníkom bytu, v ktorom nebyval (žil u priateľky). Mesačne uhrádzal splátky pôžičky na byt 114 eur; SIPO 51,66 eur; elektrinu 14,50 eur; telefón 41,44 eur; pôžičky spoločnosti Quatro vo výške 27,87 eur a 36,23 eur, pôžičku spoločnosti Consumer Holding 69,75 eur. Pracoval v Bratislave, pričom cestovné do práce mesačne predstavovalo 34 eur a poplatok za ubytovňu 86 eur. Mal tiež vyživovaciu povinnosť k dcére V. na ktorú platil výživné 50 eur mesačne. Mal. K. nastupoval do 4. ročníka základnej školy. Trpel intoleranciou na laktózu a oslabenou imunitou. Osobitné záujmy s ktorými by boli spojené zvýšené výdavky nemal.

1.3 V súčasnosti matka pobera invalidný dôchodok vo výške 87,40 eur zo Slovenska a okolo 35 eur (11.280 Ft.) z Maďarska a rodinné prídavky v nezmenenej výške. Dávky v hmotnej núdzi jej boli odňaté. Náklady spojené s bývaním uhrádza v približne rovnakej výške ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom a naďalej uhrádza pôžičku 54 eur mesačne. Počet jej vyživovacích povinností sa nezmenil.

1.4 Otec je zamestnancom J. V. -V. X., Z. I. (pracovnú zmluvu uzatvoril 13.01.2019) na polovičný úväzok, t.j. týždenný pracovný čas je 20 hod. a dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 225,16 eur. Pracovný pomer v spoločnosti Volkswagen Slovakia, a.s. ukončil k 31.12.2018 dohodou. Ako dôvod ukončenia sú v dohode uvedené rodinné dôvody. U tohto zamestnávateľa dosahoval pred skončením pracovného pomeru priemerný čistý mesačný príjem 1.004,99 eur. Naďalej je vlastníkom bytu, ktorý neužíva. Mesačne uhrádza podľa vlastného tvrdenia splátku úveru na byt 114 eur, preddavky spojené s užívaním bytu 56 eur a okolo 50 eur ostatné poplatky (elektrina, koncesionárske poplatky), pôžičky na rekonštrukciu bytu okolo 80 eur, o ktorých skutočnostiach doklady nepredložil. Mesačne prispieva do fondu opráv 41,57 eur a platí RTVS 4,64 eur. Naďalej má vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére V., ktorá je študentkou vysokej školy. Z výpisu z účtu otca súd zistil, že od 14.11.2018 do 18.09.2019 mal vklady na účet v celkovej výške 3.186 eur. Na dotaz súdu súčasný zamestnávateľ otca uviedol, že otec ako i zamestnávateľ majú záujem, aby pracoval na plný úväzok, avšak otec má zdravotné problémy, ktoré zamestnávateľa a asi aj otca obmedzujú. Ak si tieto vyrieši, nie je problém ho zamestnať na plný úväzok. Z oznámenia ambulantnej psychiatričky MUDr. Katonovej, ktorej ambulanciu otec navštevuje vyplýva, že otec je dlhodobo psychiatricky liečený. V minulosti bol aj hospitalizovaný v psychiatrickom zariadení. Vzhľadom k nutnosti liečby aj vzhľadom na jeho základnú diagnózu, neodporúča psychicky náročné zamestnania a zamestnanie na zmeny, čím predídeme zhoršeniu zdravotného stavu.

1.5 Mal. K. aktuálne navštevuje 5. ročník základnej školy. Poplatok za stravu v školskej jedálni predstavuje mesačne 7 eur (v minulom školskom roku 20 eur) a poplatok za školský klub 10 eur. Naďalej trpí intoleranciou na laktózu, má zníženú imunitu, v súvislosti s čím užíva lieky a vitamíny.

1.6 Na základe takto vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že od poslednej úpravy výživného v roku 2018 došlo k zmene pomerov na strane mal. Tibora, ktorý už navštevuje druhý stupeň základnej školy, avšak k rapídne zvýšeniu nákladov na neho nedošlo. U otca dieťaťa síce došlo k výraznému poklesu príjmu z dôvodu zmeny zamestnania, na ktorú skutočnosť však súd nemohol prihliadnuť, nakoľko otec predchádzajúce zamestnanie, v ktorom dosahoval vyšší príjem ukončil dohodou z bližšie nešpecifikovaných rodinných dôvodov. Pokiaľ otec tvrdí, že pracovný pomer ukončil zo zdravotných dôvodov, túto skutočnosť nepreukázal nijakým spôsobom. Nie je pochyb o tom, že otec je psychiatrický pacient, avšak psychiatrickú diagnózu mal aj v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom a teda i v čase uzatvorenia pracovnej zmluvy v spoločnosti Volkswagen. Otec nedisponuje posudkom od posudkového lekára o tom, že má pokles schopností vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, príp., že môže vykonávať len určitý druh práce. I keď z vyjadrenia jeho ambulantnej psychiatričky vyplýva, že by nemal vykonávať psychicky náročné zamestnania a pracovať na zmeny, nie je to dôvod, pre ktorý by nemohol pracovať na plný úväzok k

jeho zdravotnému stavu primeranej pracovnej pozícií. Otec však nijakým spôsobom nepreukázal, že by si hľadal zamestnanie na plný úväzok. Je evidentné, že otec je schopný manuálnej práce, o čom svedčí i skutočnosť, že si každý víkend „privyrába“ brigádami. Je schopný si uhrádzať svoje pravidelné mesačné náklady. V tomto smere súd poukazuje na to, že výživné v zmysle Zákona o rodine, má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pokiaľ otec poukazuje na svoju ďalšiu vyživovaciu povinnosť, táto bola zohľadnená už pri ostatnom rozhodnutí súdu o výživnom pre mal. K.. S poukazom na vyššie uvedené, súd návrh otca ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa, ktorý navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zníži jeho vyživovaciu povinnosť na maloletého syna zo sumy 130,- eur na sumu 40,- eur mesačne, počnúc od podania návrhu (12.02.2019). Otec je toho názoru, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí sa nezaoberal tým, či súdom určené výživné nemôže ohroziť životnú úroveň otca. Súd prvej inštancie nezohľadnil jeho vyživovaciu povinnosť k dospelaj dcére , ktorá je študentkou vysokej školy a platením výživného na syna v sume 130,- eur sa dostane do situácie, že si bude musieť požičať na zabezpečenie svojich nevyhnutých výdavkov. Z mesačného príjmu 225,- eur po odpočítaní výživného na deti mu ostane 45,- eur, čo je menej, ako v súčasnosti určené životné minimum (205,07 eur). Namietol nesprávny záver súdu prvej inštancie, že výživné vo výške 130,- eur považuje za sumu primeranú, ktorá neohrozuje existenciu ani životnú úroveň otca. Na základe čoho k takému záveru súd došiel, nie je zjavné. Takýto záver súdu považoval otec za zmätočný a arbitrálny, nakoľko súd mal postupovať v zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine, a určiť mu výživné v takej výške, aby on sám sa nedostal do hmotnej núdze. Už len samotná skutočnosť, že by musel zo svojho 225,- eur zárobku hradiť výživné na dve deti v celkovej sume 180,- eur potvrdzuje opak súdom deklarovaného ničím nepodloženého zistenia, nakoľko takto mu ostane 45,- eur na svoju vlastnú výživu, čo predstavuje o viac ako 150,- eur menej ako je životné minimum. Ak vychádzame z toho, že by matka prispievala iba minimálnou sumou na výživu syna, súčasne určené výživné 130,- eur navodzuje stav, že životná úroveň syna ja vyššia, ako otca, resp. matky, čo je v rozpore s ust. § 62 ods. 2 Zák. o rodine a so zásadou úmernosti životnej úrovne dieťaťa a životnej úrovne rodičov, navyše takáto výška výživného je pre neho likvidačná. Podľa názoru otca, matka maloletého dieťaťa nastavila neúnosne vysokú životnú úroveň, k tomu prispôsobila životnú úroveň syna a následne o otca žiada prostredníctvom súdu, aby sa spolupodieľal na takto vysoko nastavenej životnej úrovni syna aj napriek tomu, že finančné možnosti otca, ale ani matky to neumožňujú. V konaní bolo preukázané, že od poslednej úpravy sa finančné možnosti na jeho strane zásadne zmenili, čo je dôvodom pre zmenu rozhodnutia a zníženie jeho vyživovacej povinnosti zo sumy 130 eur na sumu 40 eur mesačne od podania návrhu.

3. K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdil. Kolízny opatrovník je toho názoru, že súd prvej inštancie vychádzal z aktuálne zistených pomerov rodičov a prihliadal aj na zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa. Od posledného určenia výživného došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa tým, že maloletý nastúpil na druhý stupeň základnej školy, čím sa u neho zvýšili výdavky na starostlivosť a preto zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa.

4. Matka maloletého dieťaťa sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

6. Podľa § 387 odsek 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Keďže odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať

tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad.

9. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol. Súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu z hľadiska príslušných ustanovení Zákona o rodine a zistený skutkový stav správne posúdil po právnej stránke. Podstatnou skutočnosťou pre zmenu doterajšieho rozhodnutia o výživnom bolo zistenie takej zmeny pomerov na strane účastníkov, ktorá zmena by odôvodňovala zníženie výživného ako žiadal podaným návrhom otec. Z obsahu spisu je zrejmé, že otec podal návrh na súd dňa 12.02.2019 a žiadal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi K. zo sumy 130 eur na sumu 40 eur mesačne, čo odôvodnil tým, že v roku 2018 dohodou ukončil pracovný pomer vo firme Volkswagen Slovakia a.s. z rodinných a zdravotných dôvodov a je zamestnaný len na polovičný úväzok s príjmom 225 eur mesačne.

10. Stanovenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča voči maloletým deťom nie je nemenné. Súd pri svojom rozhodovaní v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine, citovanom v prvoinštančnom rozsudku, zisťuje okolnosti dôležité pre určenie pôvodnej vyživovacej povinnosti a posudzuje, či sa tieto okolnosti podstatne a výrazným spôsobom zmenili, či podstatne a výrazným spôsobom zasahujú do pomerov účastníkov a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Medzi najčastejšie dôvody zmeny pomerov možno zaradiť uplynutie dlhšieho obdobia od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, podstatnú zmenu zárobkových možností a schopností povinného rodiča, prípadne i rodiča, ktorému je dieťa zverené do výchovy, pribudnutie či ukončenie vyživovacej povinnosti, ktorá bola zohľadňovaná v čase posledného rozhodnutia, u detí nastúpenie ďalšej, vyššej formy štúdia zabezpečujúcej prípravu na budúce povolanie a iné. Pri rozhodovaní o zmene výživného je nutné v nadväznosti na zmenu pomerov na strane niektorého z účastníkov konania posúdiť odôvodnené potreby oprávnených ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov povinných poskytovať výživu svojim deťom s tým, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného (kvalifikovaného) rázu, v dôsledku ktorej je treba zmeniť aj výšku výživného.

11. V prejednávanej veci sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti správne zaoberal tým, či došlo k takej výraznej zmene pomerov či už na strane dieťaťa alebo na strane rodičov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozsudku o výške vyživovacej povinnosti otca mal. K.. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že od poslednej úpravy výživného síce k zmene pomerov posudzovaných osôb došlo, no nie spôsobom, ktorý by odôvodňoval zmenu výšky vyživovacej povinnosti otca. K zmene pomerov došlo na strane mal. K., ktorý navštevuje vyšší stupeň základnej školy a výživou je stále odkázaný na svojich rodičov, ale nejde o takú podstatnú zmenu, ktorá by odôvodňovala zmenu výživného. K výraznej zmene pomerov na strane matky nedošlo. Súd správne konštatoval, že k zmene pomerov došlo hlavne na strane otca, ktorému sa znížil príjem z 1.004,99 eur netto mesačne na 225,16 eur mesačne, avšak v zmysle ust. § 75 ods. 1 zákona o rodine treba túto zmenu príjmu na strane otca posúdiť ako vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a zárobku a preto pri posúdení schopností, možností a majetkových pomerov treba vychádzať z príjmu, ktorý otec dosahoval pred zmenou zamestnania a nie z jeho súčasného príjmu. Otec ukončil pracovný pomer dohodou bez toho, že by preukázal vážne zdravotné alebo rodinné dôvody, pre ktoré by nemohol vykonávať doterajšiu prácu a bezdôvodne pracuje len na polovičný úväzok, čomu zodpovedá aj jeho príjem, navyše ako sám uvádza, chodí ešte brigádovať. Potom treba konštatovať, že je v jeho možnostiach a schopnostiach dosiahnuť taký príjem ako mal u posledného zamestnávateľa a potom nie je dôvod pre zníženie výživného. Súd prvej inštancie preto správne a v súlade s ust. § 75 ods. 1 Zák. o rodine, keď pri rozhodovaní nebral do úvahy súčasnú finančnú situáciu otca, ktorú sám zaviniel, ale pri posudzovaní schopností a možností otca prihliadal na jeho príjem, ktorý dosahoval ako zamestnanec tejto spoločnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu nemôže byť na ujmu maloletého dieťaťa, skutočnosť, že otec sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a zárobku. Otec sa takýmto svojim konaním dostal do súčasnej nepriaznivejšej finančnej situácie vlastným zavinením, preto súd nemohol faktický pokles príjmu otca zohľadniť. Odvolací súd navyše dodáva, že súd bol pri rozhodovaní povinný vychádzať aj z ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine, v zmysle ktorého je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. Obaja rodičia majú k dieťaťu zákonnú vyživovaciu

povinnosť, a preto by mali robiť všetko preto, aby v rámci zodpovednosti za jeho všestranný vývoj dokázali uspokojovať všetky základné životné potreby dieťaťa.

12. S ohľadom na dôvody uvádzané otcom v podanom odvolaní odvolací súd konštatoval, že tieto sú totožné s jeho tvrdením pred súdom prvej inštancie, pričom súd prvej inštancie sa s nimi v napadnutom rozsudku správne vysporiadal. V danom prípade bolo potrebné na strane otca ako povinného rodiča zohľadniť nielen to, že došlo k poklesu jeho faktických príjmov, ale aj na jeho možnosti, čiže jeho potencionálne príjmy, ktoré mohol reálne dosahovať, pokiaľ by sa dobrovoľne nevzdal výhodnejšieho zamestnania. V schopnostiach a možnostiach otca je, súdom pôvodne určené výživné na maloleté dieťa platiť, preto súd prvej inštancie správne postupoval, keď návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti ako nedôvodný zamietol. Právne závery súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku bolo možné oprieť o ustanovenia Zákona o rodine, ktoré sú citované v rozsudku a to v tom smere, že pre zmenu pomerov na strane posudzovaných osôb síce došlo, ale neboli splnené zákonné podmienky, ktoré by odôvodňovali zníženie doterajšej výšky vyživovacej povinnosti otca k mal. K.13. . Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CS, potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).